

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120380049
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6120380049.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: P. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na D. XXXX/XX, XXX XX J. J., zastúpenému: X.XXX,XX, nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX, XXX XX G., o zaplatenie 3.170,20 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 9Csp/87/2020-251 zo dňa 22. júna 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 9Csp/87/2020-251 zo dňa 22. júna 2022 **z r u š u** je a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca Poštová Banka, a.s., Bratislava sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 11.09.2020 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 3.170,22 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.849,18 Eur od 19.03.2019 až do zaplatenia z titulu nedoplatku z poskytnutého úveru na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.07.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“, resp. „zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Konštatoval, že v priebehu konania vstúpila do konania na strane žalobcu spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 26.04.2022.

3. Zo zmluvy o úvere súd prvej inštancie zistil, že výška schváleného úveru bola 3.250,-- Eur a mala byť splatená mesačnými splátkami po 67,-- Eur mesačne, spolu 108 mesačných splátok. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 20,76 %, RPMN vo výške 22,90 %, priemerná RPMN vo výške 11,53 %, celková čiastka úveru vo výške 7.148,62 Eur. Dátum prvej platby bol dohodnutý na deň 15. 08. 2015 a splátky mali byť uhrádzané vždy k 15. dňu v mesiaci. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že v obchodných podmienkach pre spotrebiteľské úvery v bode 6.8 bolo dojednané, že banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný v prípade omeškania dlžníka viac ako 3 mesiace so zaplatením splátky po upozornení na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalobca vo vyjadrení doručenom dňa 16.07.2021 rozpísal jednotlivé uhradené splátky žalovaným a spôsob ich započítania, z ktorého vyplýva, že za obdobie od 17.08.2015 do 20.02.2019 žalovaný spolu uhradil sumu 2.487,-- Eur, a to v nepravidelných splátkach v rôznej výške. Z tejto bola suma 1.996,18 Eur započítaná na úroky a suma 400,82 Eur na istinu.

4. Vzhľadom na to, došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - banky na žalobcu - nebankový subjekt, súd prvej inštancie skúmal z úradnej povinnosti, či je daná vecná aktívna legitimácia žalobcu

v spore. Konštatoval, že platné postúpenie pohľadávky predpokladá splnenie zákonom stanovených podmienok upravených v § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a v prípade predčasnej splatnosti aj v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že splatnosť celej pohľadávky pritom nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či si toto právo uplatní a kedy sa rozhodne svoje oprávnenie aj využiť. Poukázal na to, že v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka prislúcha veriteľovi právo na zosplatnenie pôžičky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, pričom v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka si môže toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak si ho do tej doby neuplatní, právo mu zaniká.

6. Z predloženej výzvy žalobcom zo dňa 18. 02. 2019 súd prvej inštancie zistil, že k tomuto dňu omeškané splátky žalovaného predstavovali sumu 513,-- Eur a že z výzvy nie je zrejmé, o ktoré konkrétne omeškané splátky a v akej výške sa malo jednať. Vzhľadom na to, že v zmysle zmluvy boli dojednané mesačné splátky vo výške 67,-- Eur mesačne súd prvej inštancie mal za to, že nebolo preukázané, pre ktorú z omeškaných splátok malo dôjsť k predčasnej splatnosti dlhu. Súd prvej inštancie považoval túto skutočnosť za relevantnú nielen vo vzťahu k skúmaniu dodržania zákonom kogentne stanovených lehôt pre správny postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v súvislosti so znením § 565 Občianskeho zákonníka, ale aj pre zistenie, či nárok žalobcu bol uplatnený včas v súvislosti so znením ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka.

7. Súd prvej inštancie na základe uvedeného vyslovil názor, že neuvedením vo výzve pred oznámením o predčasnej splatnosti dlhu s ktorou splátkou a v akej výške je žalovaný v omeškaní, nemohlo dôjsť ku riadnemu predčasnému zosplatneniu dlhu a následne ani ku riadnemu postúpeniu zosplatnenej pohľadávky na nebankový subjekt v zmysle citovaného ustanovenia § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu postúpenia a že riadna splatnosť dlhu v zmysle zmluvy mala nastať až dňa 15.08.2024.

8. Súd prvej inštancie poukázal tiež na tú skutočnosť, že sporná bola aj otázka, či výzva ako aj doručenie predčasnej splatnosti došli do dispozičnej sféry žalovaného, keď doručenie okamžitej splatnosti jeho brat poprel a čo sa týka výzvy, uviedol, že sa jednalo len o prípis obsahujúci uznanie dlhu. Konštatoval, že samotné podacie hárkky nepreukazujú, že tieto listiny aj došli do dispozičnej sféry žalovaného. Nakoľko žalobca nepreukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu v spore súd prvej inštancie žalobu v plnom rozsahu zamietol.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa zásady úspechu v spore podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

10. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práv na spravodlivý proces. Uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol žalobu pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, poprel svoj vlastný právny záver vyjadrený v uznesení č.k. 9Csp/87/2020-241 zo dňa 30.05.2022, ktorým pripustil aby vstúpil do konania namiesto pôvodného žalobcu spoločnosť 365.bank, a.s. Bratislava. Vyslovil názor, že podmienkou vyhovenia návrhu na zmenu strany sporu podľa § 80 CSP je preukázanie prevodu alebo prechodu práva a že otázka platného postúpenia pohľadávky na žalobcu už bola súdom prvej inštancie právoplatne vyriešená uznesením, ktorým došlo k jeho pripusteniu do konania na strane žalobcu. Nakoľko súd prvej inštancie uznesením pripustil zmenu žalobcu uviedol, že záver súdu prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej odporuje jeho skoršiemu rozhodnutiu, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, čím súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/57/2020 zo dňa 29.09.2021.

11. Žalobca ďalej namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že najneskôr boli žalovanému všetky písomnosti, ktorých doručenie považoval súd prvej inštancie za sporné, doručené aj ako prílohy k podanej žalobe, pričom aj samotná žaloba je svojou povahou výzvou na zaplatenie dlžnej sumy, t.j. uplatnením práva na zaplatenie celej pohľadávky. Mal za to, že potom nie je zrejmé, ako mohol súd prvej inštancie dospieť k záverom uvedeným v odôvodnení svojho rozhodnutia, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tomto smere nepreskúmateľné, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6CoCsp/50/2021 zo dňa 30.11.2021.

12. Žalobca v odvolaní vyjadril nesúhlas aj s právnym záverom súdu, že výzva pred oznámením o predčasnej splatnosti zo dňa 18.02.2019 je neurčitá z dôvodu, že v nej nebolo uvedené s ktorou splátkou a v akej výške je žalovaný v omeškaní. Zdôraznil, že žalovaný porušil dohodnuté zmluvné povinnosti a v tejto výzve bol jasne, určito a zrozumiteľne vyzvaný k zaplateniu omeškaných splátok úveru vo výške spolu 531,-- Eur, t.j. žalovaný z obsahu výzvy nezameniteľne poznal rozsah svojho omeškania a rovnako vedel, že na to, aby veriteľ neuplatnil svoje právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí omeškané splátky uhradiť. Keďže žalovaný tak neurobil, potom v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka využil svoje oprávnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka a spôsobil splatnosť celého záväzku podaním zo dňa 18.03.2019. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k neurčitosti výzvy žalobca považoval za absolútne nepreskúmateľné a svojvoľné. Zdôraznil, že nemal zákonom predpísanú povinnosť uvádzať konkrétne označenie splátky, s ktorou sa žalovaný dostal do omeškania. Nakoľko zákon neuvádza ako podmienku pre platnosť právneho úkonu také náležitosti, aké požadoval súd prvej inštancie, považoval napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie za arbitrárne, nepreskúmateľné a svojvoľné. Pokiaľ si súd prvej inštancie vyložil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak, že v spotrebiteľských veciach je právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka potrebné využiť tak, že v ňom veriteľ špecifikuje splátku, pre ktorú toto právo uplatňuje, podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie vykladal § 565 Občianskeho zákonníka contra legem, nakoľko takýto výklad z tohto ustanovenia nevyplyva. Uviedol, že jeho oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru pre nezaplatenie akejkoľvek inej splátky zaniklo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka splatnosťou ďalšej splátky úveru a jediná splátka, pre ktorú podaním zo dňa 18.03.2019 mohol vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru je splátka splatná dňa 15.03.2019. Zdôraznil, že k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka došlo podaním zo dňa 18.03.2019 v súlade s platnou právnou úpravou a že k uplatneniu práva podľa § 565 došlo zároveň v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko bolo v konaní preukázané, že žalovaný bol v dlhšom ako trojmesačnom omeškaní s platením splátok a súčasne bol upozornený na možnosť uplatnenia tohto práva. Uviedol, že ak veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka v právnom vzťahu vzniknutom zo spotrebiteľskej zmluvy, musí byť spotrebiteľ v trojmesačnom omeškaní s platením splátok, musí byť súčasne upozornený na možnosť uplatniť tohto práva, avšak toto právo môže byť v zmysle druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka uplatnené pre nespĺnenie splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko pre všetky skôr splatné splátky toto právo podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka zaniklo. Z uvedeného dôvodu pre všetky splátky, ktoré predchádzajú uplatneniu tohto práva plynie samostatná trojročná premlčacia doba od splatnosti tej-ktorej splátky a pre všetky splátky, ktoré nasledujú po uplatnení tohto práva plynie premlčacia doba od splatnosti splátky, ktorá bezprostredne predchádza uplatneniu tohto práva, nakoľko podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemohlo dôjsť k uplatneniu tohto práva pre žiadnu inú splátku dlhu.

13. K doručeniu výzvy žalobca v odvolaní uviedol, že k výzve, ako aj k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru boli predložené podacie hárky, preukazujúce odoslanie týchto písomností do dispozičnej sféry žalovaného, pričom v tejto súvislosti poukázal na to, že pri preukazovaní doručenia písomností je v zmysle konštantnej judikatúry potrebné aplikovať teóriu dôjdenia, podľa ktorej sa nevyžaduje, aby bol úkon aj reálne doručený, ale postačuje, že sa písomnosti dostali do dispozičnej sféry adresáta, čo bolo v prejednávacom prípade preukázané predložením podacích hárkov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky. Žalobcovi nebolo zrejmé, z akého dôvodu súd nepovažoval predložené podacie hárky za dostatočný dôkaz ohľadom skutočnosti, že uvedené podania sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného a mal za to, že súd prvej inštancie v tejto súvislosti dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vyjadrenie brata žalovaného žalobca považoval za účelové s cieľom ochrániť žalovaného, pričom nemôže byť na jeho ťarchu, že uvedenú výzvu prevzal brat žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie

zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si vyčíslil trovy odvolacieho konania.

14. K odvolaniu vyjadrenie podané nebolo.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (§ 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava, v súčasnosti spoločnosť 365.bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej len „právny predchodca žalobcu“) sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 11.09.2020 proti žalovanému domáhal zaplata istiny vo výške 2.849,18 Eur, vyčísleného úroku z istiny vo výške 312,04 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.849,18 Eur od 19.03.2019 do zaplata na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere XX.XX.XXXX. uzavretej medzi ním a žalovaným dňa 17.07.2015. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere odvolací súd zistil, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol úver vo výške 3.250,-- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal právnenmu predchodcovi žalobu splatiť v 108 mesačných splátkach po 67,-- Eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.08.2015 a konečnou splatnosťou dňa 15.07.2024. Zmluvné strany si ďalej v zmluve o úvere dohodli úrokovú sadzbu vo výške 20,76 % ročne, RPMN vo výške 22,90 % ročne, priemernú RPMN vo výške 11,53 %, odplatu za poskytnutie úveru vo výške 20,76 %, najvyššiu prípustnú výšku odplaty vo výške 23,06 %, celkovú čiastku úveru vo výške 7.148,62 Eur. V zmysle článku 4, bod 4.6 obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Podľa článku VI., bod 6.8 obchodných podmienok banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. V prípade omeškania dlžníka s platením mesačných úrad v zmysle zmluvy o úvere je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný, ak je dlžník v omeškani viac ako tri mesiace so zaplatením splátky a banka upozornila dlžníka na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Nakoľko žalovaný neuhradil svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere, právny predchodca podaním zo dňa 18.02.2019 označeným ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ upozornil žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, že ku dňu 18.02.2019 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 531,-- Eur a poučil žalovaného o tom, že v prípade, ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, je oprávnený vyhlásiť úver predčasne splatným. Podaním zo dňa 18.03.2019 označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“ právny predchodca vyhlásil predčasnú splatnosť úverovej pohľadávky ku dňu 18.03.2019 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.170,22 Eur v lehote 10 kalendárnych dní do doručenia výzvy. Uznesením č.k. 9Csp/87/2020-241 zo dňa 30.05.2022 súd prvej inštancie pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania ako žalobca vystúpil právny predchodca žalobcu 365.bank, a.s. (predtým Poštová banka, a.s.), so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890 a na jeho miesto na stranu žalobcu vstúpila do konania spoločnosť súčasného žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803 v súlade s § 80 ods. 1 a 2 CSP.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré

dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

20. Odôvodnenie je dôležitou náležitosťou rozhodnutia, ktoré musí nadväzovať na výrokovú časť rozhodnutia a musí byť s ňou v súlade. Z citovaného § 220 ods. 2 CSP vyplýva, že súd je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť všetky podstatné skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, t.j. opísať predmet konania, poukázať na skutkové zistenia, uviesť dôkazy, z ktorých vychádzal pri vydaní rozhodnutia, ako sa vyporiadal s návrhmi na vykonanie dôkazov, prípadne s námietkami k vykonaným dôkazom. Zároveň v odôvodnení súd musí uviesť aké právne ustanovenia použil. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť dostatočné a zrozumiteľné tak, aby závery súdu boli preskúmateľné.

21. Citované ustanovenie § 220 ods. 2 CSP je potrebné chápať aj z hľadiska práv strán sporu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva tak, že rozhodnutie musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 3. júla 2003, sp. zn. IV. ÚS 115/2003 uviedol, že „že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.“

22. Odvolací súd po preskúmaní zistil, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku správne skúmal, či súčasný žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v spore a či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky uplatnenej právnym predchodcom žalobcu na súčasného žalobcu podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko pri rozhodovaní o zmene strán konania podľa § 80 CSP sa súd otázkou, či tvrdené právo, resp. povinnosť, ktoré malo byť prevedené alebo malo prejsť na iného, tu naozaj je alebo či skutočne bolo prevedené nezaobrá. To znamená, že posúdenie toho, či k prevodu alebo prechodu práva skutočne došlo, je vyhradené až v rozhodnutí vo veci samej pri skúmaní vecnej legitímácie strany konania.

23. Súd prvej inštancie v predmetnej veci dospel k správne záveru, že veriteľ môže podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver zosplatiť pre nezaplatenie ktorejkoľvek zo splátok a v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú došlo k zosplateniu úveru. Súd prvej inštancie sa však nedostatočným spôsobom vysporiadal s platnosťou zosplatenia pohľadávky uplatnenej žalobcom v predmetnom konaní a preukázaním doručenia výziev právnym predchodcom žalobcu žalovanému v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, pričom platnosť zosplatenia úveru má vplyv na posúdenie otázky, či súčasný žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore a či boli splnené zákonné podmienky na platnosť postúpenia pohľadávky uplatnenej právnym predchodcom žalobcu na súčasného žalobcu podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd preto dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nedáva odpovede, na základe čoho súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za nedôvodný. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nepreskúmateľný, a to je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

24. Odvolací súd navyše uvádza, že doručenie výzvy zo dňa 18.02.2019 a výzvy zo dňa 18.03.2019 súdom spolu so žalobou a prílohami k nej nie je možné považovať za splnenie podmienok na zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka.

25. Z dôvodu, že nedostatok, alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom opätovne rozhodne uplatnenom nároku žalobcu v žalobe tak, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené a preskúmateľné v súlade s § 220

ods. 2 CSP, pričom súd prvej inštancie sa bude musieť dostatočným spôsobom vysporiadať s otázkou platnosti zosplatnenia úveru a následne, či k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. aktívnou legitimáciou súčasného žalobcu v tomto konaní.

26. O náhrade trov konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci podľa § 396 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).